

දානියෙල්ගේ පොත - එකසිය අටළොස්වැනි සංඛ්‍යාව

යෙරුසලමට දෙන ලද අනාවැකිය අනතුරු ඇඟවීම: අවසාන කාල සිදුවීම්වල සංකේතාත්මක නිරූපණයක්

Jeff Pippenger
2024-03-05

“යෙරුසලමේ වීථිවල ඉහළ පහළ යමින්, නගරයට පැමිණීමට නියමිත විපත්ති ප්‍රකාශ කළ” එම මනුෂ්‍යයා විසින් ප්‍රකාශ කරනු ලැබූ 63 වර්ෂයේ සිට 70 වර්ෂය දක්වා වූ අවවාදයේ අවුරුදු හත, පළමුව ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සේවකාරකම තුළද, අනතුරුව ගෝලයන්ගේ සේවකාරකම තුළ අවුරුදු තුන හමාරක්ද වශයෙන් යෙරුසලමට දෙන ලද අවවාදයේ අවුරුදු තුන හමාරින් පූර්වරූපිත කරනු ලැබ තිබුණි. පෙර ලිපිවල දැනටමත් හඳුනා දක්වා ඇත්තේ, යෙරුසලමේ විනාශය කුරුසිය මතදී හෝ පසුව ස්තේපනෝස්ට් ගල් ගැසීමේදී සිදු කරනු ලැබිය හැකිව තිබූ බවය; එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ දිගු ඉවසීම නගරය සහ ජනතාව මත උන්වහන්සේගේ විනිශ්චය ප්‍රමාද කළේය.

“තවද ‘එය යමෙකු මත වැටුණොත්, ඔහු කුඩු බවට පත් කරනු ඇත.’ ක්‍රිස්තුස්ව ප්‍රතික්ෂේප කළ ජනතාව ඉක්මනින්ම තම නගරයත් තම ජාතියත් විනාශවනු දැකීමට සිටියහ. ඔවුන්ගේ මහත්කම බිඳ දමනු ලැබ, සුළඟ ඉදිරියෙහි ඇති දූවිලි මෙන් චිත්තහ්‍රාන්තව විසිරී යනු ඇත. එසේ නම් යුදෙව්වරුන් විනාශ කළේ කුමක්ද? ඔවුන් එය මත ගොඩනැඟුවා නම් ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාව වන්නේ එම පර්වතයමය. එය වූයේ ඔවුන් විසින් අගෞරවයට ලක් කළ දෙවියන්වහන්සේගේ යහපත්කමය, තල්ලු කර දැමූ ධර්මිෂ්ඨකමය, සුළු කොට සැලකූ කරුණාවය. මනුෂ්‍යයෝ දෙවියන්වහන්සේට විරුද්ධව නැගී සිටියහ; ඔවුන්ගේ ගැලවීම විය යුතුව තිබූ සියල්ල ඔවුන්ගේ විනාශයට හැරී ගියේය. දෙවියන්වහන්සේ ජීවනය සඳහා නියම කළ සියල්ල ඔවුන්ට මරණය පිණිස බවට පත් විය. යුදෙව්වරුන් විසින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේව කුරුසියේ ඇණ ගැසීම තුළ යෙරුසලමේ විනාශය අන්තර්ගතව තිබිණි. කල්වාරියේ වැගිරුණු ලේ, මේ ලෝකය සඳහාද, පැමිණෙන ලෝකය සඳහාද, ඔවුන් විනාශයට ගිල්වා දැමූ බර විය. එසේම දෙවියන්වහන්සේගේ කරුණාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් මත විනිශ්චය වැටෙන මහත් අවසාන දවසේද එසේම වන්නේය. ඔවුන්ට බාධාවේ පර්වතය වන ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ, එවිට ප්‍රතිශෝධය ගන්නා පර්වත පර්වතයක් ලෙස ඔවුන්ට ප්‍රකාශ වන්නේය. ධර්මිෂ්ඨයන්ට ජීවනය වන උන්වහන්සේගේ මුහුණතේ තේජස, දුෂ්ටයන්ට භක්ෂක ගින්නක් වන්නේය. ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද ජ්‍යෙෂ්ඨ නිසාද, අවමන් කරන ලද කරුණාව නිසාද, පවිකාරයා විනාශ කරනු ලැබේ.”

“බොහෝ උපමාද නැවත නැවත දෙන ලද අනතුරු ඇඟවීම් මි ද මඟි න් , දෙවි යන් වහන් සේ ගේ පු ත්‍ර යා ප්‍ර ති ක් ෂේ ප කළ බැවි න් යු දෙවි වන් ට කු ඇති වන් නේ ද යන් න යේ සු ස් වහන් සේ ප්‍ර කාශ කළ සේ ක. මේ වචනවලි න් යු ගවලද නමන් ගේ මි දු මි කරු ලෙස උන් වහන් සේ පි දි ගැනී මට අකමැති සි උන් වහන් සේ අමතා කථා කළ සේ ක. සෑම අනතුරු ඇඟවීම් මක් ම ඔවු න් සඳහාය.

අපවිත්‍ර කරන ලද දේ වමාළි ගාව, අකී කරු පුත්‍ර යා, බොරු වන ගොවි යෝ,
නිත් දාසහගත ගොඩනගන් නෝ—මේ සියල්ලටම සෑම පවි කාරයෙකු ගේ අත් දැමූ
තුළ අනුසාරී සමානත්වයක් ඇත. ඔහු පසු තැවී ලී නොවන් නේ නම්, ඒවා පෙ
සංකේත කළ විනාශය ඔහු ගේ දවන් නේ ය.” The Desire of Ages, 600.

යෙරුසලමට එම මනුෂ්‍යයා සාක්ෂි දුන් අවුරුදු හතක කාලය, පළමු වැටලීමේදී දින
එක්දහස් දෙසිය හැට බැගින් වූ සමාන කාල දෙකකට බෙදී තිබුණි. එම අවුරුදු හත
යෙරුසලමේ විනාශය නියෝජනය කළ අතර, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ හා ශ්‍රාවකයන්ගේ
සේවාවන්හි අවුරුදු හත යෙරුසලමේ විනාශයේ ආරම්භය නියෝජනය කළේය;
යේසුස්වහන්සේ සෑමවිටම අවසානය ආරම්භයෙන් දර්ශනය කරයි. එම අවුරුදු හත,
උතුරු රාජ්‍යයට විරුද්ධ වූ “සත් කාල” මඟින්ද ප්‍රතිරූපිත කරනු ලැබූ අතර, එයද
අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය හැට බැගින් වූ සමාන කාල දෙකකට බෙදී තිබුණි.

නූතන රෝමය, විග්‍රහාරාධක රෝමයන් පාප් රෝමයන් සත්‍ය හා ආත්මික යෙරුසලම
පාගා දැමූ ඉතිහාසය නැවත ආවර්තනය කරන විටද, නූතන රෝමය වර්ෂ 63 සිට වර්ෂ
70 දක්වා වූ මනුෂ්‍යයා විසින් දෙන ලද අනතුරු ඇඟවීමේ කාල පරිච්ඡේද දෙකේ
ඉතිහාසය නැවත ආවර්තනය කරන විටද, නූතන රෝමය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ
ගෝලයෙන් අවුරුදු තුනහමාරක් යෙරුසලම තුළටත් පිටතටත් සංචාරය කළ කාල
පරිච්ඡේද දෙකෙන් නිරූපිත ඉතිහාසය නැවත ආවර්තනය කරන විටද, අවසාන
දවස්වල “කාලය තවත් නැත” යන නමුත්, වෙනස් වූ කාල පරිච්ඡේද දෙකක් ප්‍රකාශයට
පත් වනු ඇත.

එම කාලපරිච්ඡේද දෙකෙන් අවසාන එක වන්නේ, ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා
නීතියේදී ඇගේ මරණාසන්න වුණය සුව වූ පසු, නූතන රෝමය විශ්වාසවන්තයන්ට
එරෙහිව සිය අවසාන පීඩනය ඉටු කරන සංකේතාත්මක මාස හතළිස් දෙකය. එම
සංකේතාත්මක මාස හතළිස් දෙක, කාලපරිච්ඡේද දෙකෙන් දෙවන එක වන අතර,
නූතන රෝමයේ විධායක විනිශ්චයේ කාලපරිච්ඡේදය ය. එම කාලපරිච්ඡේදයට පෙර
ලාඔදිසියානු ඇඩ්වෙන්ටිස්මය තුළ ජීවත්ව සිටින අයගේ පරීක්ෂණ විනිශ්චය
පැමිණෙයි.

සැබෑ යෙරුසලමට අනතුරු ඇඟවීම ඉදිරිපත් කළ මිනිසා ටීනස්ගේ වටලුමේදී මිය
ගියේය. ඔහු මිය ගියේ විනාශයේදී නොව, විනාශයට පෙර සිදු වූ වටලුමේදීය;
මක්නිසාද යෙරුසලමේ විනාශයේදී කිසිදු ක්‍රිස්තියානියෙකු මිය ගියේ නැත.

“වසර හතක් පුරා එක් මිනිසෙක් යෙරුසලමේ වී ටී ඔස් සේ ඉහළටත් පහළටත්
යමිත්, එම නගරය මත පැමිණීමට නිශ්චය වී පත් කිරීම ප්‍රකාශ කරමිත් සිටි
දවාලෙහි දරාත්‍රි යෙහි ද ඔහු මෙසේ අසංයමිත ගෝකභීතය ගායනා කළේ ය:
'නැගෙනහිරින් හඬක්! බස් නාහිරින් හඬක්! සතර සුළංවලින් හඬක්! යෙරු
වීරු ද්ධව හඬක් ද, දේවමාළි ගාවට වීරු ද්ධව හඬක් ද! මනාලයන්ට වීරු ද්ධව
මනාලීයන්ට වීරු ද්ධව හඬක් ද! මුළු ජනතාවට වීරු ද්ධව හඬක් ද!'—Ibid. මේ
සත්වයා සිරගත කර කසයෙන් පහර දෙන ලද්දේ ය, එහෙත් ඔහු ගේ නොල්වලින්
කිසිම පැමිණීමක් ලක්පිට නොවී ය. අපහාසයටත් අයුතු ලෙස භාවිත කිරීමටත්
පිළිතුරු දුන්නේ මෙය පමණි: 'අපොහොසත් ය, අපොහොසත් ය යෙරුසලමට
'අපොහොසත් ය, අපොහොසත් ය' එහි වාසි කයන්ට!' ඔහු ගේ අනතුරු ඇඟවීමේ
මොරගැසීම, ඔහු කලින් ප්‍රකාශ කළ වටලුමේදී ඔහු මරා දමනු ලැබූ තෙක් නැත.

නොවී ය." The Great Controversy, 29, 30.

ඒ මනුෂ්‍යයා වටලුමේදී මිය ගියේය; එහෙත් අවසාන විනාශයේදී නොවේ. තවද, අවසාන විනාශය යනු අනුග්‍රහ කාලය අවසන් වීමත් අවසාන පීඩා හතත් නියෝජනය කරයි. එබැවින්, ඒ මනුෂ්‍යයා පළමු වටලුමේදී යෙරුසලම අනහාර පිටව යා යුතු බව දැක්වූ පණිවිඩයේ සංකේතයකි. එවිට ක්‍රිස්තියානින් පලා ගියහ. පළමු අවුරුදු තුනහමාර තුළ, ඒ මනුෂ්‍යයා යෙරුසලමේ නොමැරෙන කණ්ඩායමක සංකේතයක් විය; දෙවන අවුරුදු තුනහමාර තුළ ඔහු අනුග්‍රහ කාලය අවසන් වීමට පෙර මියයන අවසාන ක්‍රිස්තියානින්ගේ සංකේතයකි. පළමු කාලපරිච්ඡේදයේදී ඔහු එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස හඳුනා දෙයි; දෙවන අවුරුදු තුනහමාරක කාලපරිච්ඡේදයේදී ඔහු දෙවන කාලයේදී මියයන මහත් සමූහය නියෝජනය කරයි.

එම මනුෂ්‍යයාගේ පණිවිඩය ඉතිහාසකරු විසින් ලියා තබන ලද අතර, එය හඬ හයකින් නිරූපිත විය. අවසානයේ ඔහු සිරගත කරනු ලැබූ කල, ඔහුගේ හත්වන හා අවසාන පණිවිඩය වූයේ යෙරුසලමටත් එහි වාසය කරන්නන්ටත් "අහෝ, අහෝ" යන්නයි. ලියා තැබූ පළමු "හඬ" වූයේ "නැගෙනහිරින් වූ හඬක්" ය; ඔහුගේ අවසාන පණිවිඩය වූයේ "අහෝ" යන්නයි. ඔහුගේ පණිවිඩයේ පළමු අංගයත් අවසාන අංගයත්, ඉස්ලාමය නිරූපණය කරන බයිබලීය සංකේතය විය; මන්ද, බයිබලයේ ඉස්ලාමය "නැගෙනහිර" හි දරුවන් වන අතර, ඔවුන් "නැගෙනහිර සුළඟ" මගින් නිරූපිත වෙති. ඔහුගේ අවසාන පණිවිඩයේ "අහෝ" යන වචනය දෙවරක් පැවසීම, පොළොවේ රජවරුන් "අහෝ, අහෝ, ඒ මහත් තුවර" යයි තුන්වරක් කැඟසන විට, නූතන බබිලෝනියේ අවසානය පිළිබිඹු කරයි. එළිදරව්ව පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදයේ පද තුනක "අහෝ" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති ග්‍රීක වචනය, අටවන පරිච්ඡේදයේ දහතුන්වන පදයේ "අහෝ" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇත.

එවිට මම දුටුවෙමි, සහ අසා සිටියෙමි, අහසේ මැදින් පියාසර කරමින් සිටින දූතයෙකු මහත් හඬින් මෙසේ කියනු: තවමත් හඬවනු ලබන දූතයන් තිදෙනාගේ නාදකහළයන්ගේ අනෙක් හඬවල් නිසා, පොළොවේ වාසය කරන්නන්ට අවාසනාව, අවාසනාව, අවාසනාව! එළිදරව් 8:13.

මනුෂ්‍යයාගේ "අහෝ, අහෝ" යන ප්‍රකාශය, අහෝකාර තුනේ ත්‍රිත්ව අදාළකරණය නිරූපණය කරයි; මක්නිසාද, පළමු අහෝකාරයේ අංග, දෙවන අහෝකාරයේ අංග සමඟ "ජේළිය මත ජේළිය" එක්ව, තුන්වන අහෝකාරයේ අංග හඳුනා දක්වන්නේය. එය, දහඅටවන පරිච්ඡේදයේ පොළොවේ රජවරුන් විසින් කරන ලද "අහෝ, අහෝ" යන ත්‍රිවිධ ප්‍රකාශන, පළමු හා දෙවන අහෝකාරයන් මගින් ස්ථාපිත කරන ලද පරිදි, තුන්වන අහෝකාරය නිරූපණය කරන ආකාරයට සමානය. මනුෂ්‍යයාගේ පණිවිඩයේ ආරම්භය හා අවසානය, තුන්වන අහෝකාරයට අයත් ඉස්ලාම් පණිවිඩය ප්‍රතිරූපවත් කළේය.

ඔහුගේ පණිවිඩයේ පළමු ප්‍රකාශය වූයේ "නැගෙනහිර" දෙසින් පැමිණි හඬක් වන අතර, "නැගෙනහිර" යනු ඉස්ලාමයේ සංකේතයක් වන නමුත්, එය නැගෙනහිරින් උදාවන මුද්‍රා තබන දූතයා හඳුන්වාදීමක් ද වෙයි.

ඉන් පසු මම පොළොවේ කොණ හතරේ සිටි ටගෙනසි ටි නදූ නයන් හතර දෙනෙකු දුටු මි. ඔවු හු පොළොවේ සුළං හතර අල් ලාගෙන සිටි යහ, එසේ කරනු ලැබූ ටේ

පොළොව මතද, මුහුද මතද, කිසි වෘක්ෂයක් මතද නොවී සනාථව සිටිය යුතුය. තවද මෙම ජීවමාන දෙවියන් වහන්සේගේ මුද්‍රාව ඇති තවත් දූතයෙකු නැගෙනහිරින් බව දුටු මි. පොළොවටත් මුහුදටත් භානි කිරීමේදී තිබූ දූතයන් හතර දෙනෙක් හඬා හඬා කැඟාසා කියා සිටියේය: “අපගේ දෙවියන් වහන්සේගේ සේවයේ නළල් වල අපි මුද්‍රා තබන තුරු, පොළොවටත්, මුහුදටත්, වෘක්ෂයන්ටත් නොකරන්න.” තවද මුද්‍රා තබනු ලැබූ වන්ගේ ගණන මෙම ඇසි මි. ඉග්‍රායෙල් පුත්‍රයන්ගේ සියලු ගෝත්‍ර වලින් මුද්‍රා තබනු ලැබූ චෝළාන් ලක්ෂ හතළි දහසක් වූ හ. එළි දරව් 7:1-4.

කර්මෙල් කන්ද මත එලියාගේ කථාවේදී, ඔහු මුහුද දෙස බැලූ විටත් වලාකුළක් දුටු විටත්, ඔහු බටහිර දෙස බලා සිටියේය; මන්ද කර්මෙල් කන්ද මධ්‍යධරණී මුහුදට අසල පිහිටා ඇති බැවිනි.

හත්වන වරයේදී එසේ සිදු විය: ඔහු කීවේ, “බලව, මනුෂ්‍යයෙකුගේ අතක් මෙන් වූ කුඩා වලාකුළක් මුහුදෙන් නැඟී එයි” යනුවෙනි. එවිට ඔහු කීවේ, “ඉහළට ගොස්, ආහාබ්ට කියන්න, ‘ඔබේ රථය සූදානම් කරගෙන පහළට යන්න; වර්ෂාව ඔබ වත වතා නොදමන පිණිස’” යනුවෙනි. 1 රාජාවලිය 18:44.

එලියා බටහිර දෙසට, එනම් මධ්‍යධරණී මුහුද පිහිටි දිශාව දෙසට මුහුණලා සිටින්නට ඇත. ලූක් දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේදී, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තමන්ගේ පණිවිඩය හේදකාරී පණිවිඩයක් බව ප්‍රකාශ කරයි.

“මා පොළොවට සමාදානය දෙන පිණිස පැමිණියෙමි යයි ඔබ සිතන්නෙහුද? එසේ නොවේ යයි මම ඔබට කියමි; එහෙත්, ඊට වඩා බෙදීමයි. මක්නිසාද මෙතැන් පටන් එක ගෙදරක පස්දෙනෙක් බෙදී, තුන්දෙනෙක් දෙදෙනාට විරුද්ධවද, දෙදෙනෙක් තුන්දෙනාට විරුද්ධවද සිටින්නෝය. පියා පුත්‍රයාට විරුද්ධවද, පුත්‍රයා පියාට විරුද්ධවද; මව දුවට විරුද්ධවද, දුව මවට විරුද්ධවද; නැන්දම්මා තම ලේලියට විරුද්ධවද, ලේලිය තම නැන්දම්මාට විරුද්ධවද බෙදී සිටින්නෝය. තවද ඔහු ජනතාවටත් මෙසේ කී සේක: ඔබ බටහිරින් වලාකුළක් නැඟී එනු දුටු විට, වහාම ‘වැසි වැටෙන්නේය’ කියන්නෙහු; එසේම එය සිදුවෙයි. දකුණු සුළඟ හමන බව ඔබ දුටු විට, ‘උෂ්ණය ඇතිවන්නේය’ කියන්නෙහු; එයද සිදුවෙයි. අහිනටුවෙනි, ඔබට අහසෙහිද පොළොවේද රූපය විමසා දැනගත හැක; එසේ නම් මේ කාලය ඔබට විමසා දැනගත නොහැක්කේ කෙසේද?” ලූක් 12:51-56.

යෙරුසලමට දූතයා ගෙන එන පණිවිඩය ආල්ෆා සහ ඔමෙගාගේ අත්සන දරන්නේය; මන්ද, ආරම්භයත් අවසානයත් තුන්වන අයෝජි ඉස්ලාමය හඳුන්වා දෙමින්, “නැගෙනහිර”යේ හඬ සමඟ එකවර ඉස්ලාමයේ පණිවිඩය මුද්‍රා තැබීමේ පණිවිඩය ලෙසද හඳුන්වා දෙයි. “බස්නාහිර”යෙන් එන “දෙවන හඬ” අවසාන වර්ෂාව වන අන්තිම වැස්ස හඳුන්වා දෙයි; සියලු ප්‍රොෂේනවරුද අවසාන දින පිළිබඳ කතා කරති. “බස්නාහිර”යේ පණිවිඩය අන්තිම වැස්සේ පණිවිඩයේ සංකේතයක් වන අතර, එය නමස්කාරකයින්ගේ පංති දෙකක් උපදවයි. එක් පන්තියකට අන්තිම වැස්සේ පණිවිඩය හඳුනාගත නොහැක; මක්නිසාද ඔවුන් “මේ කාලය වෙන්කර හඳුනා නොගනිති.”

දූතයාගේ පණිවිඩයේ ඊළඟ අංගය නම් “සුළං සතරේ” හඬයයි; එය මුද්‍රා තැබීමේ පණිවිඩයද, තුන්වන අවසානව මඟින් නිරූපිත ඉස්ලාමයේ කෝපි නාශය වීමයි.

පණි වි ඩයද වේ . ඊළඟ අංගය යෙරු සලමට සහ මාලි ගාවට වි රු ද් ධවනි බේ ; ඒ අනු සි යල අනාගතවක් තාවරු න් ගේ පණි වි ඩය හදු න් වාදෙමි න් , අනහැර දමනු පන් නි යක් හදු නාගනි යි ; මක් නි සාද ඔවු න් තම ගැලවී මේ ධාරි පදනම් කරලෙ ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ තු ළ නොව, මාලි ගාවෙහි න් දෙවි යන් වහන් සේ ගේ මෙ ජනතාව වශයෙන් තම උරු මයෙහි න් ය. ඔවු න් නම් පූ ජනී ය ඉති හාසය පු රාම "ස් වාමී න් වහන් සේ ගේ මාලි ගාව, ස් වාමී න් වහන් සේ ගේ මාලි ගාව අපය" ය. කරන් නවු න් ලෙස නි රු පි ත අයයි . යෙරු සලමට සහ මාලි ගාවට වි රු ද් ධ පණි ලාඔදි කි යා පණි වි ඩයයි .

"ශුද්ධාන්තයාණන්ගේ බලයෙන් සභාව ජීවමාන කරනු නොලැබීම පිළිබඳව පුදුම වීමට අවශ්‍යතාවයක් නැත. පුරුෂයෝද ස්ත්‍රීයෝද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දී ඇති උපදෙස් අනහැර දමමින් සිටිති. කෝපයද ලෝභයද ජය ලබා ගනිමින් තිබේ. ආත්ම-දේවමාළිගාව දුෂ්ටකමින් පිරී ඇත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ඉඩක් නැත. මනුෂ්‍යයෝ තමන්ගේම විකෘති මාර්ග අනුගමනය කරති. ගැලවුම්කාරයාණන්ගේ වචන ඔවුන් අසන්නට කැමති නොවෙති. ඔව්හු තරවටුකිරීම් හා අනතුරු ඇඟවීම් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් තමන්ම තමන්ගේ කාරණා තම අතට ගනිති; එසේ කරමින් පහත්කඳවූර එහි ස්ථානයෙන් ඉවත් කරනු ලබන තුරුද, ආත්මික විවේකශීලීභාවය මනුෂ්‍ය අදහස් නිසා ව්‍යාකූල කරනු ලබන තුරුද යයි. සේවා වෙහි අඩුපාඩු ඇති නමුත්, 'ස්වාමීන්වහන්සේගේ දේවමාළිගාව, ස්වාමීන්වහන්සේගේ දේවමාළිගාව අපිය' යයි කියමින් ඔව්හු තමන්ම නිදොස් කර ගනිති. තමන්ගේම කල්පනාවේ ආලෝකය අනුව යාම පිණිස ඔව්හු දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව පසෙක තබති." Review and Herald, April 8, 1902.

එවිට දූතයා තම අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩයේ හඬ මනාලයන් හා මනාලියන්ට එරෙහිව උස් කළේය; එය "පේළිය මත පේළිය" යන ක්‍රමවේදයේ සංකේතයක් වශයෙන් ය. මක්නිසාද අවසාන දිනවල අනාවැකිමය පේළිය, නෝවාගේ දවස්වල තිබූ අනාවැකිමය පේළිය මෙන්ම වනු ඇත; එනම්, විනාශයේ ජලප්‍රලය ඔවුන්ගේ ලෝකික අභිලාෂයන් හා සැලසුම් මත පිටාර ගැලීමට ආසන්නව තිබූ එම වේලාවෙහිම, ඔව්හු විවාහයට දෙමින් සිටියහ.

"අවසාන දවස්වල මිනිසුන් ලෝකීය කාර්යයන්හි, විනෝදයේ හා මුදල් උපයාගැනීමේ ක්‍රියාවලියෙහි සම්පූර්ණයෙන්ම ලීනව සිටින බව බයිබලය ප්‍රකාශ කරයි. ඔව්හු නිත්‍ය සත්‍යතාවන්ට අන්ධව සිටිනු ඇත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙසේ කියන සේක, 'නෝවාගේ දවස් යම්සේ වීද, මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාගේ පැමිණීමද එසේම වනු ඇත. මක්නිසාද ජලප්‍රලයට පෙර වූ ඒ දවස්වල ඔව්හු කමත් හා බොමත්, විවාහ වෙමින් හා විවාහ කර දෙමින්, නෝවා නාවට ඇතුල් වූ දවස දක්වා සිටියහ; ජලප්‍රලය පැමිණ ඔවුන් සියල්ලන්ම ගෙන ගිය තෙක් ඔව්හු නොදැන සිටියහ. එසේම මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාගේ පැමිණීමද එසේම වනු ඇත.' මතෙව් 24:37-39."

"අදත් එසේ මය. දෙවි යන් නොමැති වාක් මෙන් ද, ස් වර් ගයක් නොමැති වාක් පරලොවක් නොමැති වාක් මෙන් ද, මනු ෂ්‍ය යෝ ලාභය හඹා යාමෙන් ද ස් වයංසු බවි භාරයේ ද වේ ගයෙන් ඉදි රී යට දු වනි . නෝවාගේ දවස් වලදී ජලප්‍ර ල පි ළි බද අනතු රු ඇඟවී ම මි නි සු න් ඔවු න් ගේ දු ෂ් ටකම් න් කම් පි ත ක් කැඳවී ම සදහා එවන ලදී . එසේ ම ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ ගේ ළඟා වන පැමි ණි මේ පණි වි ඩයද මනු ෂ්‍ය යන් ලෝකි ක දේ වල ගි ලී සි ටි මෙන් අවදි කි රී ම සදහා ."

කරනු ලබ ඇත. එය නි යම කරනු ලබ ඇත් නේ ඔවු න් සදාකාලි ක සත්‍ය නා පි ළි බෝධයක් වෙත අවදි කරවා, සම් දාණන් වහන් සේ ගේ මේ සයට කරන ආරාධනයට අවධානය යොමු කරන පි ණි සය."

"සුභාරංචියේ ආරාධනය මුළු ලෝකයටම දිය යුතුය—'සෑම ජාතියකටත්, කුලයටත්, භාෂාවකටත්, සෙනඟකටත්.' එළිදරව් 14:6. අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ හා කරුණාවේ පණිවිඩය නම මහිමයෙන් මුළු පොළොවම ආලෝකවත් කළ යුතුය. එය ධනවතුන් හා දුෂ්පතුන්, උසස්වූවන් හා පහත් වූවන් යන මිනිසුන්ගේ සියලු පන්තීන් වෙත ළඟා විය යුතුය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මෙසේ කියයි: 'මහාමාර්ගවලටත් වැටවල් අසලටත් පිටතට ගොස්, මාගේ ගෙය පිරී යන පිණිස ඔවුන් ඇතුළට පැමිණෙන ලෙස බලවත් ලෙස කැඳවා ගෙන එන්න.'" Christ's Object Lessons, 228.

අනතුරු ඇඟවීමේ අවසාන අංගය පෙර ඡේදයේ විශේෂයෙන් අවධාරණය කර ඇත. "සියලු ජනයාට" විරුද්ධ වූ හඬ ලෙස නිරූපිත පණිවිඩය නම්, ගැලවීම ලැබීම සඳහා සුවිශේෂයේ අවශ්‍යතාවන් සපුරාලිය යුතු බව හඳුන්වා දෙන සදාකාලික සුභාරංචියයි. සදාකාලික සුභාරංචියේ පළමු අවශ්‍යතාව වන්නේ දෙවියන්වහන්සේට භය වීමයි; එම භය පදනම් වන්නේ ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාණන් වූ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කුරුසිය මත නැඹුටුවේ අපගේ පව් බව යන යථාර්ථය මතය.

ඔහුගේ සේවකත්වයේ අවුරුදු හත තුළ යෙරුසලම වෙත යැවූ දූතයාගේ සෑම අංගයක්ම සදාකාල ගුහාරංචිය නියෝජනය කළේය; එය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ක්‍රි.ව. 27 වර්ෂයේ සිට ක්‍රි.ව. 34 වර්ෂය දක්වා බොහෝ දෙනා සමඟ ගිවිසුම ස්ථිර කළ අවුරුදු හත තුළ ප්‍රකාශිත වූ එකම ගුහාරංචිය විය. එය අවසාන දිනවල අවසාන කාලපරිච්ඡේද දෙක තුළද ප්‍රකාශ කරනු ලබන සදාකාල ගුහාරංචියද වන අතර, එය පසු වැසි පණිවිඩයට විශේෂයෙන් අදාළය; එනම්, තුන්වන අහෝවේ ඉස්ලාම් පණිවිඩයය. එය එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහසගේ මුද්‍රා නැඟීම, ගෝඨුම හා වැල්කුළු වෙන් කිරීම, වැල්කුළුවල ලාභදිකීය තත්ත්වය, සහ "පේළිය පිට පේළිය" වන පසු වැසි ක්‍රමවේදයේ සංකේතයක් ලෙස අනාවැකියේ ත්‍රිත්ව යෙදීම හඳුන්වා දෙයි.

එම ඉතිහාසයේ සත් වසරක පණිවිඩය, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පණිවිඩය හා කාර්යය පිළිබඳ අති ප්‍රථම සඳහන් කිරීමෙහි කොටසක් වූ "ප්‍රතිශෝධයේ දවස්" තුළ අනාවැකිමය ලෙස ස්ථාපිත කර ඇත; එසේම උන්වහන්සේගේ පණිවිඩය හා කාර්යය අවසාන දවස්වල එක්ලක්ෂ හතළිස්හතර දහස විසින් නැවත සිදු කරනු ලබන්නේ ය. එවිට ඔවුහු නම පණිවිඩය "දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රතිශෝධයේ දවස්" යන අනාවැකිමය පසුබිම තුළ හඳුනාගනු ඇත. දෙවියන්වහන්සේගේ "ප්‍රතිශෝධය" පිළිබඳ බයිබලීය ආදර්ශ දෙකක් උන්වහන්සේගේ වචනය තුළ නිරූපණය කර ඇත; එනම්, උන්වහන්සේගේ සෙනඟ මත උන්වහන්සේගේ ප්‍රතිශෝධයද, උන්වහන්සේගේ සතුරන් මත උන්වහන්සේගේ ප්‍රතිශෝධයද ය.

ලෙවී කථාව වි සි හයහි සඳහන් "සත් වාර" යන් න දෙවි යන් වහන් සේ ගේ කැරලි ජනතාව මත වූ උන් වහන් සේ ගේ පළි ගැනී ම දර් ශනය කරයි ; එම පළි ගැනී ම තු ශු ද් ධස් ථානයන් සේ නාවත් වචනාර් ථයෙන් හා ආත් මි ක අර් ථයෙන් පාගා දැමී ඇතු ළත් වේ . ශු ද් ධස් ථානයන් සේ නාවත් පාගා දැමී මේ සංකේ තය තු ළ දෙවි යන් වහන් සේ ගේ සතු රන් මත වූ උන් වහන් සේ ගේ පළි ගැනී මේ සං නි රූ පණය කරනු ලැබේ . අවසාන දවස් වල, දෙවි යන් වහන් සේ ගේ නම ජනතාවට

වි රු ද් ධ පළි ගැනී ම, ඉක් මනි න් පැමි ණෙන ඉර් දා නී නි යේ දී ලාඔදි කී ය ආණ්ඩු
වමනය කර පි ට කී රී ම ලෙස නි රු පණය කර ඇත. එම සලකුණු -ස් ටානයේ දී , නු
බාබි ලෝනි ය මන වූ උන් වහන් සේ ගේ පළි ගැනී මද ආරම්භ වෙයි .

ලෞදිකියානු ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදය මත ජීවතුන්ගේ විමර්ශනය විනිශ්චය, එයට
අනුගමනය කරමින් තීර්ථි වෛශ්වාස මතද ඇය ස්වාරිය යන අතර ඇය පාලනය
කරමින් සිටින මෘගයා මතද ක්‍රියාත්මක වන විධායක විනිශ්චය සමඟ, සෑම
දර්ශනයකම ප්‍රතිඵලය ඉටු කරනු ලබන අවසාන දවස්වල ප්‍රචචන ඉතිහාසය වේ. සෑම
දර්ශනයක්ම එම ප්‍රචචන කාල පරිච්ඡේද දෙකට අදාළ කර ගත යුතුය, මන්ද පසු
වර්ෂාවේ ක්‍රමවේදය වන්නේ ප්‍රචචන රේඛාව මත ප්‍රචචන රේඛාව යෙදීමය. එම
ඉතිහාස දෙකේ ආරම්භයේදී යේසුස්වහන්සේ, එම අවස්ථාවේ ජීවත්ව සිටින අය භූමි
ඉතිහාසයේ අවසාන පරම්පරාවේ අය බව සනාථ කරන “ලකුණක්” හඳුන්වා දුන් සේක.

පළමු කාලපරිච්ඡේදය ආරම්භ වූයේ 2001 සැප්තැම්බර් 11 වන දින එක්ලක්ෂ හතළිස්
හතර දහස මුද්‍රා කිරීම ආරම්භ වූ විටය. ක්‍රිස්තුස් ඌක් 21හි හඳුන්වා දුන් “ලකුණ”
තැබුණේ එම සලකුණුබිම් තුළය.

අපි මෙම අධ්‍යයනය ඊළඟ ලිපියේදී තවදුරටත් කරගෙන යන්නෙමු.

“දැන්, සහෝදරයන්වෙති, දෙවියන්වහන්සේ අපට පහන්කූඩුව රැගෙන යන
මනුෂ්‍යයා සමඟ අපගේ ස්ථානය ගන්නවාට කැමතිව සිටින සේක; අපට ආලෝකය
ඇති ස්ථානයේද, දෙවියන්වහන්සේ පුරුෂවට නිශ්චිත ශබ්දයක් දී ඇති ස්ථානයේද,
අපගේ ස්ථානය ගන්නට අවශ්‍යය. අපට පුරුෂවට නිශ්චිත ශබ්දයක් දිය යුතුය. අපි
වියවුලෙහි සිටියෙමු, සැකයෙහි සිටියෙමු, සභාවන් මරණයට සූදානම්ව සිටිති.
එහෙත් දැන් මෙහි අපි කියවන්නේ මෙසේය: ‘මේවාට පසුව, මහා බලය ඇති තවත්
දූතයෙකු ස්වර්ගයෙන් බැස එනු මම දුටුවෙමි; ඔහුගේ මහිමයෙන් පොළොව
ආලෝකමත් කරනු ලැබීය. ඔහු බලවත් හඬකින් මහත් සේ හඬ නඟා, මෙසේ කියා
සිටියේය: මහත් බබිලෝනිය වැටී ඇත, වැටී ඇත; ඇය දුෂ්ටාත්මයන්ගේ
වාසස්ථානයක්ද, සෑම අපවිත්‍ර ආත්මයකම ගූභාවක්ද, සෑම අපවිත්‍ර හා පිළිකුල්
කුරුල්ලෙකුගේම කූඩුවක්ද වී ඇත’ [Revelation 18:1, 2].”

“ඒ නම් දැන්, ස්වර්ගයේ ආලෝකය අප වෙත පැමිණෙන විට එහි යම් දෙයක්
හඳුනාගැනීමට අප ස්ථානයක නොසිටින්නේ නම්, ඒ පණිවුඩය පිළිබඳ අප කෙසේ
දැනගන්නෙමු ද? තවද, දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මය ඔවුන්ව එවා ඇති බවට
අංශුවක් තරම්වත් සාක්ෂියක් අපට නොතිබියදී, අප සමඟ එකඟ වන
කෙනෙකුගෙන් එය අප වෙත පැමිණෙන විට, අති අදුරු රැවටීමම වුවද අපි එය
සතුවත්ම පිළිගන්නෙමු. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මෙසේ කීසේක: ‘මම මාගේ
පියාණන්ගේ නාමයෙන් පැමිණෙමි, නුමුත් ඔබලා මාව පිළිගන්නේ නැත’ [John 5:43
බලන්න]. දැන්, මිනිසාපොලිස්හි රැස්වීමෙන් පටන් මෙතෙක් මෙහි සිදුවෙමින් ආ
ක්‍රියාව නියත වශයෙන්ම එයයි. මක්නිසාද, දෙවියන්වහන්සේ ඔබේ අදහස්වලට
එකඟ නොවන පණිවුඩයක් තම නාමයෙන් එවන බැවින්, එබැවින් [ඔබ නිගමනය
කරන්නේ] එය දෙවියන්වහන්සේගෙන් පැමිණෙන පණිවුඩයක් විය නොහැකි
බවයි.” Sermons and Talks, volume 1, 142.